

CÁCH CỨU GIÚP NGƯỜI THÂN BẤT NGỜ GẶP NẠN

Chủ giảng: Thầy Trần Đại Huệ

Các vị khán giả, xin chào mọi người.

Trong thời gian gần đây, đột nhiên xảy ra một số tai nạn, hiện nay có rất nhiều người đang đặc biệt quan tâm đến một vấn đề đó là: **Nếu người thân của mình bất ngờ gặp nạn, những người còn sống rốt cuộc nên làm những gì? Làm gì mới là tốt nhất cho những vong linh này?** Đây là vấn đề mà đa số mọi người rất quan tâm.

Ví dụ hiện tại có người bị bệnh tim, tuổi còn rất trẻ đột nhiên bệnh tim phát ra họ liền qua đời, còn có người bị tai nạn giao thông, khi những sự việc như vậy xảy ra thì những người còn sống rốt cuộc nên làm những gì? Chúng ta cũng nhìn thấy những bức ảnh trong các bản tin thời sự, có rất nhiều người dân Malaysia ở trên đường cầu nguyện, niệm Phật hồi hướng.

Vậy thì sau khi những thiên tai nhân họa này xảy ra, đặc biệt là những tai nạn xảy ra bất ngờ, những người thân bên cạnh mình gặp bất hạnh, những người còn sống rốt cuộc phải nhanh chóng làm gì, vì sao phải làm việc đó? Vì người chết, vì muốn tốt cho họ. Vậy có người sẽ nói: “Những lời cầu nguyện hay niệm Phật hồi hướng có tác dụng gì không? Có phải là một cách để xoa dịu tâm lý hay không?”

Chúng tôi nói với mọi người: “*Sư phụ Ngài cũng thường nói, con người trên thế gian có bốn loại giáo dục viên mãn. Thứ nhất là giáo dục gia đình, bạn đến thế gian này trước tiên phải nhận được một nền giáo dục gia đình tốt đẹp, sau đó lớn lên thì cần phải tiếp nhận giáo dục ở trường học, tốt nghiệp ở trường rồi tiếp theo là giáo dục xã hội, cuối cùng là giáo dục tôn giáo*”.

Trong bốn loại giáo dục này thiếu một loại cũng không được, đây gọi là cứu cánh viên mãn. Nếu một trong bốn loại giáo dục không được xem trọng, vậy thì tính thiết yếu của nền giáo dục đó sẽ bị mất đi. Sư phụ Ngài trong lúc giảng kinh giáo thường nói với mọi người: “*Đây đều là những điều trong Kinh Phật thường nói tới*”.

Sư phụ Ngài giảng nó cho chúng ta nghe. Bởi vì chúng ta không hiểu rõ chân tướng của vũ trụ nhân sanh, Thích Ca Mâu Ni Phật, bao gồm các tôn giáo khác đều xem sanh tử là việc lớn. Họ giảng giải điều này vô cùng tường tận, chúng ta thực sự là người trần mắt thịt, phàm phu tục tử, không thấy rõ ràng. Bạn

thấy những tôn giáo này chưa từng gặp mặt nhau, nhưng những chân tướng mà họ nói ra đều giống nhau, chẳng qua là tầng thứ có cao hơn một chút mà thôi. Có những cái phù hợp hơn để giúp cho đại chúng dễ tiếp nhận, dường như nó tương đối thấp nhưng kỳ thực nó không hề thấp. Bởi vì để cho đại chúng có thể tiếp nhận, bạn nói quá cao thì họ không thể tiếp nhận, do vậy nói rất nhiều thứ nhưng chỉ là một sự việc. Cũng giống như một tòa nhà, có khi giảng tầng thứ nhất, có khi giảng tầng hai, có khi giảng cho bạn tầng thứ hai mươi, tầm mắt và cảnh giới của họ không như nhau.

Phật pháp nói với mọi người: “*Con người không chết*”. Do vậy lúc bình thường chúng ta phải có một chút hiểu biết đối với những thường thức này. Bạn nói: “Những thường thức này không giống với những gì chúng tôi được học”. Đúng vậy, do đó nó chỉ dừng lại ở tầng giáo dục xã hội thôi. Hiếu dưỡng cha mẹ, làm sao đối xử tốt với cha mẹ, sau khi họ qua đời, khi hỏa táng thì tìm một phần mộ tốt, họ chỉ làm được như vậy. Đối với những người thông thường thì họ chỉ có thể tiếp nhận được đến đây thôi. Nhưng người linh tánh cao, người có thiện căn sâu dày thì họ biết đáp án này không cứu cánh.

Vậy trên thực tế thì sao? Trên thực tế Sư phụ Ngài thường nói: “*Thân thể có sanh tử*”. Bạn thấy họ sanh ra, lớn lên, xảy ra tai nạn giao thông, xe bị hư hỏng, người thì tàn tật hoặc là có tai họa, họ qua đời, thi thể phải đem hỏa táng, cái thân thể đó có sanh tử. Vậy cái gì không có sanh tử? Linh tánh không có sanh tử, điều này người xưa đều biết. Ba hồn bảy vía, Đông y họ biết, Khổng lão phu tử càng hiểu rõ hơn. Bạn xem trong “*Chu Dịch Hệ Từ Truyện*” có nói “*Tinh khí vi vật, du hồn vi biến*”. Con người từ đâu đến? Du hồn vi biến. “*Kính quý thần nhi viễn chi*”, họ biết có quý thần, Sư phụ thường giảng nếu dùng lời hiện nay để nói thì đó là “*Những sanh mạng ở trong những chiều không gian khác nhau*”. Chúng ta hiện nay ở không gian ba chiều, họ có thể ở tầng không gian bốn chiều hay năm chiều, họ không cùng chiều không gian với chúng ta.

Được sanh ra đời là sự việc như thế nào? Khi được sanh ra đời, bạn xem trong tiết mục “*Hài hòa cứu vãn nguy cơ*” Sư phụ Ngài nói với chúng ta: “Bạn xem trứng đã thụ tinh nó sẽ dần dần lớn lên, phát triển thành một hài nhi, một thai nhi”, đây là chuyện gì vậy? Đó là một thần thức đi đầu thai, chính là một linh hồn đi đầu thai. Nó dần dần lớn lên, chúng ta xem lại trong cổ thư. Chúng tôi tra từ “*đầu*”, từ đầu này có nghĩa là gì? Trong sách cổ viết là “*Hồn phách sở cư*”. Trong bộ kinh điển “*Thích Danh*” giải thích với chúng ta, đầu chính là nơi mà thần thức cư trú, ở đầu của mỗi người đều có thần thức, cái thần thức đó cũng gọi là linh hồn. Sư phụ thường giảng là hồn phách, hồn phách chính là bản thân bạn, phần

bên ngoài này chính là cái giả ngã. Mọi người chúng ta nhất định phải hiểu rõ con người không có sanh tử.

Bạn xem chúng tôi thường lấy cái đạo cụ này làm ví dụ cho mọi người xem đó là búp bê Matryoshka (búp bê Nga), đây là hình dáng bên ngoài của chúng ta.

Trên thực tế đây là cái giả ngã, vậy thì khi nó hỏng, thân thể này hoại rồi, bạn sẽ phát hiện bên trong nó còn có một cái nữa. Phật pháp gọi là thần thức, nói thực, cái thần thức, cái linh hồn này, khi nó không còn mê nữa thì mới chân thật là chính mình, nó gọi là gì? Gọi là linh tánh, đó chân thật là chính mình. Phật pháp gọi là tự tánh, bản tánh, đó mới là tôi chân thật của mình. Do vậy, bình thường cái thần thức này nó là mê hoặc, mê hồn, nó luôn đi đầu thai, nó tìm được cái thân này rồi thì liền đầu thai vào đó.

Bạn xem nó càng ngày càng lớn lên, đây chính là thân thể của một người bình thường. Sau khi nó bị hoại rồi thì cái thần thức, cái mê hồn này nó lại đi chỗ khác để đầu thai, thân thể hư rồi, nó lại luân hồi tới lui trong lục đạo. Vậy thì sau khi thân thể này hư hoại nó liền rời khỏi cái thân này, rời khỏi cái thân này nó sẽ đi đâu? Phật pháp nói với chúng ta: *“Nó sẽ tùy nghiệp mà lưu chuyển trong lục đạo”*.

Bạn xem tình hình trong lục đạo là như thế nào? Có ba đường ác và ba đường thiện. Ba đường ác là súc sanh, ngạ quỷ, địa ngục. Trong ba đường thiện thì cõi người là thấp nhất, cao hơn một chút là A Tu La, cao hơn một chút nữa là cõi Trời. Do vậy, người thân của chúng ta gặp phải bất hạnh, chúng ta nên làm như thế nào?

Việc đầu tiên là làm gì để tốt cho họ? Việc đầu tiên, bạn thấy thân thể của họ bị hư rồi thì thần thức sẽ rời khỏi thân, chúng ta là thân bằng quyến thuộc của họ, việc đầu tiên chính là hy vọng họ đến một nơi tốt lành. Cái thân này không thể dùng được nữa, vậy thì lúc bình thường chúng ta phải tìm hiểu nhiều hơn đối với sự việc này, nên tiếp cận nền giáo dục của Phật giáo nhiều hơn.

Con người sống trên đời không thể tránh khỏi sanh lão bệnh tử, đặc biệt là những tai nạn bất ngờ xảy ra không thể tránh được, vậy phải làm sao đây? Trong bốn loại giáo dục, cái cuối cùng là giáo dục tôn giáo, giáo dục của Phật Đà thật có tác dụng. Bạn có thể lấy một ví dụ được không? Chúng tôi tuổi tác từng này rồi đã gặp qua rất nhiều việc. Bạn giống như trưởng bối của chúng tôi vậy, rất nhiều vị khán giả đều đã lớn tuổi rồi, những việc mà họ đã trải qua thì càng nhiều hơn nữa. Chúng tôi đều đã tự thân trải nghiệm, người mất thác mộng cho chúng tôi, họ không ở cùng một [chiều] không gian nên họ sẽ dùng phương pháp này để đến nói với chúng ta, họ cần cái gì? Bạn thấy hôm nay sự việc này đột nhiên xảy ra, chúng ta nên làm như thế nào? Chúng ta dùng phương pháp tốt nhất, viên mãn nhất cho người mất, làm sao để cầu nguyện cho họ, để họ có thể đến một cảnh giới tốt lành, cách tốt nhất là gì?

Đầu tiên là tâm chúng ta phải hiểu rõ chân tướng sự thật, nếu ngay đến bản thân mình vẫn còn mơ hồ thì làm sao bạn có thể cứu họ được chứ? Do vậy, sau khi bạn hiểu rõ tình hình sự việc này thì ở nhà bạn phải nhanh chóng lập một tượng Phật, thờ cúng tượng Phật này. Tượng Phật có thể là loại tượng này, ở đây chúng ta thấy đây là tượng A Di Đà Phật, cũng có thể là tượng vẽ, tượng cũng có thể rất nhỏ, một tôn tượng A Di Đà Phật rất nhỏ cũng được, có thể cầm ở trên tay.

Những thứ này đều có thể được, hoặc là thờ Phật ở nhà. Sau đó thì sao? Xung quanh có những người học Phật hoặc là đến chùa thỉnh máy niệm Phật về, bạn mở nó lên, bên trong liền phát ra tiếng niệm Phật, niệm A Di Đà Phật. Có lúc là đại chúng cùng nhau tụng niệm, âm thanh tiết tấu hài hòa, khi nghe sẽ khá nhiếp tâm, khá an định, không cần tiếng niệm Phật quá nhanh. Còn có chính Sư

phụ Ngài đích thân niệm Phật làm mẫu, cái đó cũng rất tốt “A Di Đà Phật, A Di Đà Phật”.

Ở nhà tìm một nơi an tĩnh và đặt tượng Phật này ở nơi đó, sau đó ở chỗ thờ Phật bạn mở máy niệm Phật lên, bất luận bình thường bạn có học Phật hay không cũng đều có lợi ích. Việc này bạn không cần phải tốn tiền, và nó càng không liên quan gì tới mê tín phong kiến. Đó là do mọi người có sự hiểu lầm đối với nền giáo dục Phật Đà, Phật giáo mà thôi.

Bạn hỏi: “Vậy nó có lợi ích gì?” Tôi nghe Sư phụ Ngài giảng kinh nên rất rõ ràng đối với sự việc này, nó sẽ phát quang. Sư phụ thường nói, khi bạn đi công tác, đi du lịch hay tới bất cứ một nơi nào mà mang theo tượng Phật, mang theo máy niệm Phật, thậm chí mang theo kinh Phật. Bởi vì có lúc bạn phải lập công khóa tụng kinh niệm Phật, chỗ bạn ở sẽ phát quang, quang này [đối với] những chúng sanh ở những chiều không gian khác, mà chúng ta gọi là những chúng sanh ở thế giới quý thân, họ đều có thể nhìn thấy, đều có thể cảm nhận được. Chúng tôi nói thêm một câu là những động vật nhỏ đều cảm nhận được.

Vậy con người có cảm giác hay không? Có cảm giác, cảm giác gì? Cảm giác từ trường ở khu vực này đặc biệt tốt, vô cùng dễ chịu. Đến nhà các bạn chúng tôi đều không muốn về, đều muốn ở lại nhà các bạn? Vì sao vậy? Vì từ trường ở chỗ bạn rất tốt, ở đây cảm thấy rất dễ chịu. Do vậy có rất nhiều ngôi chùa, đặc biệt là thời xưa, mọi người đều muốn tới đó, vì sao vậy? Vì từ trường ở nơi đó rất tốt. Mọi người sẽ hỏi: “Vì sao từ trường lại tốt như vậy?” Bạn nói: “[Vì có] tôn tượng Phật này”. Tượng đắp bằng đất cũng được, hoặc là một bức ảnh Phật, nó có thể phát quang không? Mọi người chúng ta nhất định phải biết, quan trọng nhất là cái gì vậy? **Là bản thân bạn phải niệm Phật, nhất tâm hướng về Phật thì nó sẽ phát quang. Do vậy sức mạnh của tâm không thể nghĩ bàn, nguyên nhân phát quang là ở tại tâm, ở tại trái tim vô cùng kiên thành của bạn.**

Dân gian có một câu châm ngôn: “*Tin thì có, không tin thì không có*”. Về thứ hai giải thích như thế nào? Không phải nói bạn không tin thì lục đạo không còn nữa, quý thân cũng không còn nữa, không phải vậy, mà là cái gì? Là bạn không tin có Phật Bồ Tát thì Phật Bồ Tát không thể giúp được bạn. Các Ngài liền không có, trên thực tế các Ngài thật có, nhưng các Ngài không giúp được bạn, đó là cái ý như vậy. Bạn thật tin tưởng thì các Ngài thật sự có thể giúp đỡ bạn. Phật môn gọi là bảo hộ, gia trì, hộ trì. “Gia phi” (gia bị), phi có nghĩa là “khoác” trong từ khoác áo, các Ngài sẽ giúp đỡ bạn. Đầu tiên giúp đỡ ai trước? Giúp những người mất ở trong nhà.

Bạn thấy sau những biến cố bất ngờ này xảy ra, chúng ta nhìn thấy trong kinh Phật nói thần thức sẽ phải chịu những sự kinh hãi vô cùng lớn, họ vô cùng sợ hãi. Sau khi rời khỏi thân thể thì họ đến một chiều không gian khác, cái thân này của họ hư hoại rồi. Chúng tôi nghe thấy có rất nhiều người xung quanh nói câu này, đều có những trải nghiệm này. Tôi nghe thấy họ nói như thế này rất nhiều, có một người từng nói: “Khi anh ta đi học, bạn học cãi nhau với anh ta, họ lấy một cái khăn xiết chặt cổ anh ta lại, sau một lát thì anh ta hôn mê, anh ta liền cảm thấy mình bay lên, bay lên giữa không trung. Anh ta nhìn thấy thân thể của mình, còn có rất nhiều bạn học ở đó vây xung quanh anh ta, anh ta ra sức gọi nhưng họ đều không nghe thấy”. Bạn xem anh ta đã đi vào một chiều không gian khác.

Cổ nhân của chúng ta vô cùng vĩ đại, cổ thánh tiên hiền từ “Hoàng Đế Nội Kinh” rồi đến “Luận Ngữ” đều nói phải kính quý thần nhưng đừng học theo họ. Người xưa đều biết có sự tồn tại của quý thần, cũng chính là nói thực sự có một chiều không gian khác tồn tại.

Nhà khoa học hiện nay nói với chúng ta, có rất nhiều chiều không gian khác nhau, không phải chỉ có ba chiều mà mắt thường chúng ta có thể nhìn thấy. Bạn xem hiện nay chúng ta thường nói “mắt thấy là thật, không nhìn thấy thì không tin”. Vậy được, bạn đi hỏi các nhà khoa học họ sẽ nói cho bạn biết sóng ánh sáng dao động dài một chút, chỉ cần hơi dài hơn một chút thì mắt chúng ta sẽ không nhìn thấy, hơi ngắn hơn một chút chúng ta cũng không nhìn thấy. Giống như tia hồng ngoại vậy, chúng ta cũng không nhìn thấy, nhưng bạn dùng những thiết bị đặc biệt để nhìn thì nó thật sự có. Điều này đã nói rõ năng lực của mắt rất có hạn, chúng ta sau khi biết được tình trạng này, chúng ta phải biết mặc dù bạn không nhìn thấy nhưng có thể cảm nhận được, điều này không thể gạt người được. Người mù, người không nghe thấy âm thanh nhưng họ có thể cảm nhận được tâm kiên thành của bạn.

Do vậy, ở trong nhà nên cúng dường tượng A Di Đà Phật. Bạn lên mạng tra tìm ảnh A Di Đà Phật sau đó in ra, tượng sứ trắng là tốt nhất, mở máy niệm Phật lên, sau đó thì sao? Phải lập một bài vị, bài vị này, ví dụ như là cha mình, con trai mình thì phía trên phải viết là: “Tiên phụ” hoặc là “Vong tử, Vong nữ”. Đây là hậu bối giúp người thân viết tên. Ví dụ là “Vong phụ gì đó” sau đó thêm một chữ “cập”, “cập” trong từ “đĩ cập” (cùng với) oan gia trái chủ, lục thân quyến thuộc, chính là oan gia trái chủ và lục thân quyến thuộc của người mất, phía dưới là gì? “Vãng sanh liên vị”, cái này có ý nghĩa là gì? Bài vị này cũng giống như chỗ ngồi của họ vậy. Đây là vị trí của họ, vì trên mặt bài vị có tên của họ.

Bài vị này sau khi viết xong, mọi người nhất định phải ghi nhớ, Phật pháp nói với chúng ta, người mắt đờ có thể nhìn thấy bởi vì nó phát quang, có duyên phận với họ. Dường như ở nơi rất xa nhưng khi chúng ta gọi người này thì họ liền có thể nghe thấy, họ liền trở về nhà. Sau khi họ về nhà nhìn thấy tượng Phật, nhìn thấy ảnh của họ, nhìn thấy bài vị của họ, nghe thấy tiếng niệm Phật. Đây là những điều kiện căn bản.

Bạn nói: “Hiện nay tôi đang đi công tác, đang ở bên ngoài, người trong nhà tôi hoặc là có người không tin tưởng họ phản đối, vậy phải làm sao?” Không sao cả, không có những điều kiện này thì để sau cũng được. Nhưng chúng ta dùng tâm hoặc là dùng miệng nói ra, nói nhỏ tiếng cũng được, là vì điều kiện hoàn cảnh xung quanh không cho phép, nói nhỏ tiếng cũng được, niệm thầm trong tâm A Di Đà Phật, phải nhanh chóng câu thông (kết nối) với người mắt, câu thông (kết nối) như thế nào? Cũng giống như nói chuyện với người vậy, chúng ta phải nói với họ, tìm một nơi an tĩnh để nói với họ, gọi tên của họ nói: “Cha là cha của con, hoặc là con là con gái của mẹ. Mẹ à, hiện nay xảy ra tai nạn giao thông hoặc là xảy ra tai nạn gì đó, mẹ đã gặp nạn, hiện nay người cả nhà đều đang niệm Phật cho mẹ. Thần thức của mẹ đã rời khỏi thân thể rồi, nhưng mẹ đừng lo sợ, đừng hoang mang, con người không có sanh tử, mẹ chẳng qua là thay đổi thân thể mà thôi”. Sau đó thì sao? “Nếu mẹ nhìn thấy xung quanh có bất cứ cảnh tượng gì mẹ cũng đừng sợ hãi, đừng hoang mang, mẹ nên làm như thế nào? Mẹ hãy trở về nhà, mẹ xem trong nhà có tượng Phật, có bài vị của mẹ, cả nhà chúng ta đều ở cùng nhau. Mẹ ở đây cố gắng niệm Phật, đừng đi đâu cả”. Nhất định phải nói câu này: **“Đừng đi đâu cả”**.

Nhà Phật có một bộ kinh rất quan trọng là “Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyên Kinh” người mới học Phật đều phải đọc tụng, đều nghe sư phụ giảng bộ kinh điển này. Trong đó nói rất rõ ràng, con người sau khi chết họ sẽ gặp oan gia trái chủ, chính là những chúng sanh mà bạn đã kết oán với họ trong đời quá khứ hoặc là trong đời này. Chúng ta gọi là linh quỷ sẽ tới tìm họ, sẽ tới báo oán hoặc là như thế nào đó. Điều này trong Kinh Phật có nói, vậy phải làm thế nào? Nhất định không được đi cùng họ. Những linh quỷ này họ biết biến hóa, họ sẽ biến thành người thân quyến thuộc của bạn. Bạn xem trong kinh Phật nói rằng *“hoặc là biến thành người thân quyến thuộc để dẫn họ đi, khiến họ đi vào đường ác”*, vậy thì phiền phức rồi. Do đó lúc này phải làm như thế nào? Bất cứ người nào tới đón bạn nói: “Chúng ta đi thôi.” Bạn tuyệt đối không được đi! Bạn phải đem những lời này nói với người mắt. Cũng giống như bạn nói chuyện với người vậy, bạn nhất định phải nhớ là dùng tâm chí thành. Bạn nói họ có thể nghe thấy không?

“Tôi chẳng nhìn thấy gì cả”. Chí thành có thể cảm thông, Sư phụ thường nói câu này: “*Chí thành thì cảm thông*”.

Bạn thấy trong “Hiếu Kinh” có câu nói này: “*Tâm con người đạt tới một mức độ chân thành nhất định thì sẽ thông với thần minh, quang minh chiếu soi khắp bốn biển, chẳng chỗ nào không thông.*” Đây là hiếu để đến chí thành. Trong “Hiếu Kinh” nói, thông với quỷ thần, chẳng chỗ nào không thông, nhất định phải có tín tâm.

Nói thật ra lúc bình thường những tiết mục như thế này mọi người đều nên xem nhiều một chút, vậy thì tư tưởng của bạn đã có sự chuẩn bị rồi. Nếu gặp phải bất cứ tình huống gì thì Phật Bồ Tát cũng có thể cứu bạn, giúp người mất tới một cảnh giới tốt lành. Tuyệt đối không phải là chúng ta an ủi chính mình, không phải vậy, mà đây là sự thực. Nếu không thì làm sao họ có thể tới báo mộng cho bạn, bạn nghĩ thế nào cũng nghĩ không ra. Họ nói những lời đó bạn nghĩ cả đời bạn cũng nghĩ không ra: “Sao mẹ có thể nói những lời này?”, đó nhất định là những lời mà họ muốn nói.

Do vậy, bạn xem đặc biệt là tai nạn vừa mới xảy ra thì ngày hôm đó rất quan trọng, bạn vội vàng tới nơi đó. Trên đường tới hiện trường bạn phải bắt đầu niệm Phật, liền phải nói chuyện với người bị nạn. Sau tai nạn thì họ vẫn đang trong tình trạng hôn mê, họ vẫn chưa chết, vậy cũng phải nhanh chóng nói chuyện với họ, sức mạnh này của bạn vô cùng lớn, họ đều có thể nghe thấy.

Cũng giống như chúng tôi kể, từng có một ông lão nói là ông đã bay lên, rất nhiều người trẻ tuổi cũng có những trải nghiệm này, họ đang hôn mê bỗng chốc thì cảm thấy mình bay lên giữa không trung, đó chính là thần thức. Chúng ta xem trước đây có một cán bộ trường Đảng ở Đường Sơn, ông từng kể lại trải nghiệm này của mình, trận động đất khiến ông hôn mê, ông cảm thấy ông đang bay cùng rất nhiều người và cùng đi về một hướng, những người đó đều là vong linh.

Dưới đây là nội dung của đoạn phim:

Lí Nhuận Bình ở trường Đảng ủy Đường Sơn sau khi bị gạch đá rơi ngã đi đã sanh ra ảo giác. “Tôi cảm giác rơi vào một cái hang tối đen, cái hang tối này có thể nói rất hẹp rất nhỏ, mọi người đều cùng đi về một hướng. Hơn nữa đi kiểu này bản thân cảm thấy rất nhẹ, chân không chạm tới đất, khi mọi người cùng đi, không nói chuyện, không chào hỏi”. Lí Nhuận Bình trong lúc ảo giác đột nhiên cảm thấy có người đang kéo anh ta lại, anh tỉnh lại, kinh ngạc phát hiện bản thân

đã nằm trên tấm ván, có bốn người đang khiêng anh ta đi trên đường. Lí Nhuận Bình đã được cứu sống như vậy.

Tình trạng thần thức rời khỏi thân thể trong nhân gian được gọi là linh hồn thoát ra, nó xuất hiện trong thời gian giao nhau giữa sự sống và cái chết. Thực sự có rất nhiều người trải qua việc gặp đại nạn mà không chết đều có cái thể nghiệm này.

Những sự việc này chúng tôi trải qua rất nhiều rồi, khoa học không giải thích rõ ràng được, nhưng tôn giáo thì vừa nói liền tường tận. Do vậy mọi người chúng ta phải hiểu, hiện tại cái gì cũng không quan trọng, trước tiên là vì những người mất trong gia đình mình, phải giúp họ trước. Nhưng bên trong có một điều kiện tiên quyết, điều kiện gì vậy? Bản thân bạn không được đau thương quá, tâm bạn loạn rồi thì bạn nói gì họ cũng không nghe thấy, vì sao vậy? Cũng giống như chúng ta nghe phát thanh nhưng không nghe rõ ràng vậy, cái tín hiệu đó của bạn quá tạp loạn, vậy thì không được.

Do vậy trong lúc bình thường Phật Đà, Phật giáo dạy chúng ta những gì? Chính là phải buông tình chấp xuống, phải coi nhẹ đi, nếu không thì bạn chịu không nổi, tinh thần của bạn không chịu nổi. Bạn khoan nói muốn cứu người khác, trong khi bản thân bạn đã ngã quy trước rồi, bạn như vậy có thể được không? Nạn thêm nạn, họa thêm họa. Cho nên, lúc bình thường chúng ta nên tiếp nhận nhiều hơn sự giáo dục của tôn giáo, bất luận là Phật Giáo, Hồi Giáo, đặc biệt Phật Giáo là cứu cánh viên mãn, nói về việc lớn sanh tử vô cùng rõ ràng.

Mọi người chúng ta nhất định phải biết, không thể nói khoa học không giải thích được thì một mực cho nó là mê tín, điều này không tốt cho người mất, chúng ta làm sao đành lòng chứ? Lúc này phải nói với họ: “Mẹ hiện nay chẳng qua chỉ là thay đổi sang một chiều không gian khác mà thôi, rời xa nhân gian rồi”. Tiếp theo làm thế nào? “Mẹ hãy đến đây niệm Phật, niệm A Di Đà Phật, cùng niệm theo tiếng Phật hiệu”. Sau đó thì đi đâu, dù sao thì họ cũng phải có chỗ để đi chứ? “Mẹ hãy cầu sanh Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, đó là một nơi thù thắng nhất, tốt nhất, vĩnh viễn rời xa lục đạo luân hồi”.

Giáo dục của Phật Pháp vĩ đại ở đâu? Hơn ba ngàn năm nay toàn thế giới không có người nào mà không tán thán, thật sự nó có thể giúp chúng sanh phá mê khai ngộ. Bình thường chúng ta đều mê hoặc, không biết đây là chuyện gì, các Ngài đã nói ra rồi, bạn có thể tự mình đi thể hội, thật sự là chuyện như vậy sao? Sau đó thì sao? Là khổ được vui.

Chúng ta luôn ở trong lục đạo luân hồi đầu thai chịu khổ, chịu những cái khổ nạn này. Không còn lưu chuyển trong lục đạo nữa thì thần thức của họ là sáng suốt nhất, minh bạch nhất. Sư phụ thường giảng: “*Thần thức sau khi rời bỏ thân thể họ liền có những năng lực mà con người chúng ta không có, đó là thần thông*”. Có năm loại thần thông, đây là những thứ mà họ có được, họ vốn dĩ sẵn có, điều này trong Kinh Phật đều có nói, vậy thì trong tình trạng như vậy bạn nên làm gì? Bạn nói chuyện với họ, họ có thể nhìn thấy, có thể nghe thấy, bạn vừa phát tâm, bạn chuẩn bị xong những thứ này cho vong nhân của mình rồi thì họ lập tức có thể nhìn thấy, họ liền có thể về nhà.

Mỗi ngày bạn thường xuyên nói với họ: “*Mẹ phải niệm Phật, cầu sanh Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, đó là một nơi tốt. Ai tới tiếp dẫn mẹ đi? Là A Di Đà Phật, Ngài có hình dáng như vậy, mẹ nhìn thấy Ngài giống y như tượng Phật này vậy, Ngài sẽ tới tiếp dẫn mẹ, mẹ đừng sợ hãi*”. Nói với họ: “*Mẹ nhất định phải tới một nơi tốt lành, đừng tới đường ngạ quỷ, đừng tới đường súc sanh, đừng tới những nơi không tốt, ai tới đón mẹ cũng không được đi theo. Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, gọi là Tây Phương Tam Thánh, bên cạnh A Di Đà Phật có hai vị đại Bồ Tát là trợ thủ của A Di Đà Phật, một vị là Đại Thế Chí Bồ Tát, một vị là Quán Thế Âm Bồ Tát, A Di Đà Phật đứng ở giữa. A Di Đà Phật sẽ tới đón mẹ đi, A Di Đà Phật vừa tới tiếp dẫn mẹ liền có thể đi theo Ngài, mẹ có thể đến Thế Giới Cực Lạc rồi, đó là nơi tốt nhất đẹp nhất, đẹp hơn không biết bao nhiêu so với lục đạo này*”.

Vậy bạn nói nó đẹp tới mức độ nào? Điều này trong Kinh “*Vô Lượng Thọ*”, Kinh “*A Di Đà*”, năm kinh một luận của Tịnh Độ đã nói vô cùng rõ ràng, mọi người xem kinh điển thì liền biết được.

Rất nhiều người học Phật chính mắt nhìn thấy, bạn xem chúng tôi thường nói với mọi người: “*Trong đoàn báo cáo của chúng tôi có một cô giáo, cô bị ung thư, cô giáo Tống Quế Linh, cô đã qua đời rồi, cả nhà niệm Phật cho cô, bạn thấy di thể của cô vô cùng mềm mại, sắc mặt hồng hào*”.

Bạn nhìn thấy rồi bạn có thể không tin sao? Chính là sự việc này. Tất cả nhà khoa học, nhà y học trên toàn thế giới đều giải thích không thông, giải thích không nổi, dùng những lý luận khoa học và thiết bị khoa học hiện nay cũng giải thích không nổi, vì sao vậy? Nhà khoa học cũng nói, khoa học vẫn còn ở giai đoạn rất ấu trĩ, có rất nhiều thứ mà họ chưa giải thích được và còn có những bí ẩn chưa được giải mã, nhưng Phật Pháp thì nhìn những điều này quá rõ ràng, nói rất tường tận.

Di thể đó xuất hiện tướng lành, và những cảnh tượng tốt, như vậy thì cô ấy nhất định không bị đọa vào ba đường ác, nhất định là tới cảnh giới tốt lành. Bạn có muốn sau khi cha mẹ trăm tuổi có thể đến nơi tốt đẹp không? Đương nhiên rồi! Đây là thường tình của con người mà, do vậy chúng ta đừng nên mở miệng là phê bình nữa, nói đây là mê tín, bạn vừa nói như vậy, người xung quanh không học Phật nữa vậy thì tội của bạn quá nặng rồi, vong linh nhà người ta không thể đến nơi tốt lành, bạn có thể gánh cái trách nhiệm nhân quả này không?

Kinh Địa Tạng nói: *“Phàm là những người không tin nhân quả, hủy báng Phật Pháp thì sẽ đọa A Tỳ Địa Ngục”*. Bạn xem có đáng thương hay không? Bạn tạo cái tội này làm gì chứ? Bạn nói những lời đó làm gì? Nói rằng cái này không tốt, đây là mê tín, nói thực ra những linh quý đó sẽ không tha thứ cho bạn đâu, vì bạn đã đoạn mất cơ duyên vãng sanh Cực Lạc của họ, vì cả nhà đều không tin, đều nghe lời của bạn.

Con người thực sự giống như trong “Kinh Địa Tạng” nói: *“Chúng sanh Nam Diêm Phù Đề khởi tâm động niệm không gì mà chẳng phải là tạo tội, chẳng*

gì mà không phải là tội, mở miệng là tạo nghiệp”. Do vậy mọi người chúng ta phải có một phần tâm yêu thương, chúng ta ngoài giúp đỡ những chúng sanh ở thế gian ra, chúng ta còn phải phát tâm lượng rộng lớn giúp đỡ những người gặp nạn. Đây là chân thật giúp đỡ.

Sư phụ thường nói Phật Pháp là khoa học vĩ đại nhất, triết học vĩ đại nhất, cứu cánh viên mãn. Bạn có thể đi thể hội. Kinh Địa Tạng nói vong linh này chân thật được lợi ích thì cô ấy sẽ về nói với bạn: “Con trai à, mẹ đã tới một nơi tốt lành rồi, con an tâm nhé”. Kinh Địa Tạng nói họ sẽ trở về báo cho bạn biết.

Ngoài ra chúng tôi còn đặc biệt dặn dò, nhất là đối với những người mới học Phật chưa hiểu rõ lý, trong tình trạng này, có mấy sự việc nhất định không được làm. Thứ nhất, bạn nói tôi tổ chức tang lễ cho người mất nên cần làm rất nhiều món ăn, giết rất nhiều gà vịt cá, bạn vừa giết những chúng sanh này thì tội nghiệp của vong linh càng nặng hơn, rất là khủng khiếp! Đây không phải là bạn yêu họ mà là bạn đã hại họ. Cái tội nghiệp này là vì họ qua đời, nên nhiều chúng sanh như vậy mới phải chết, đây chẳng phải là bạn hại họ hay sao? Về mặt tình lý đều có thể nói được thông, bạn đừng sát sanh, đừng tạo sát nghiệp nữa, ăn chay cũng rất tốt mà.

Thứ hai, có người nói “nhà chúng tôi không biết nói những lời này”, bạn nghe xem tôi nói những lời này thì có gì mà bạn không biết chứ, bạn nói với cha mẹ, nói với con cái, lúc bình thường chẳng phải bạn thường nói sao. Bây giờ họ bị ung thư vãng sanh rồi, qua đời rồi, [bạn nói:] “Chúng tôi không thể nói chuyện được với họ”, có thể mà, nói giống những lời vừa rồi chúng tôi nói đó là được rồi. Có những người lấy ra rất nhiều tiền, nói “chúng tôi không biết nói những lời này nên mang tiền tới chùa”, ở chùa có những nơi họ làm siêu độ, họ phải thu tiền. Do đó chúng tôi khuyên mọi người nên tự mình giúp đỡ vong linh nhà mình, hiệu quả là tốt nhất, vì sao vậy? Bạn thấy những người giúp tụng kinh niệm Phật đó, họ có quen biết con cái bạn không? Có quen biết cha mẹ bạn không? Họ không quen, vậy thì tình cảm của ai sâu đậm hơn? Là tình cảm của bạn sâu đậm hơn, do vậy tình cảm của bạn là thật, họ không quen biết thì họ làm sao có thể phát ra tâm từ bi được, rất không dễ dàng.

Do đó tốt hơn là bạn tự mình siêu độ vong linh, siêu độ như thế nào? Lúc này chúng tôi đã nói với mọi người rồi, bạn ở nhà nếu không có việc gì thì nên niệm Phật, cùng niệm với vong linh, phải thường xuyên nói với họ, họ liền cảm nhận được, những vong linh này họ sẽ cảm thấy rất được an ủi, họ liền có thể an định lại. Đây là phương pháp tốt nhất. Họ sẽ không mãi quần quanh bên di thể

của mình ở chỗ bị nạn đó nữa, mà họ sẽ nhanh chóng trở về nhà, về nhà thì tốt. Phật quang chiếu trên thân họ ấm áp, êm dịu, họ sẽ cảm thấy vô vùng an định, bạn không mong muốn vong linh được như vậy sao? Do vậy Phật Bồ Tát, Phật giáo là từ bi nhất, vĩ đại nhất, bạn có thể từ từ thể hội.

Thêm nữa, nếu bạn thật có tiền thì nên thay người mất làm một số việc tốt, làm những điều gì? Chúng tôi kiến nghị với mọi người, việc tốt thứ nhất, cấp thời nhất là tới chợ thấy những loại tôm cá nào sắp bị giết thì bạn nhanh chóng nói: “Những tôm cá này tôi sẽ mua hết”, rồi tìm một con sông gần đó thả xuống, hoặc thả xuống ao, thả xuống hồ nước, còn nghi thức phóng sanh bạn có biết hay không cũng không quan trọng. Sư phụ nói mau chóng niệm A Di Đà Phật cho chúng, niệm A Di Đà Phật cho những con cá này. Đây là phương pháp tốt nhất, cũng không cần cử hành bất cứ nghi thức nào. Trước tiên mau chóng phóng sanh tôm cá xuống hồ, sau đó bạn tiếp tục làm các nghi thức khác cũng được. Trước tiên hãy niệm Phật, đứng trước chúng mà niệm A Di Đà Phật, A Di Đà Phật, A Di Đà Phật.

Bạn nói xem bạn tiêu số tiền này, vốn dĩ buổi trưa chúng đều sẽ bị giết chết để làm thành các món ăn, nhưng bởi vì trong nhà xảy ra tang sự như vậy, nên những chúng sanh này đều được cứu, bạn đang giúp vong linh bồi phước, bạn cứu được không biết bao nhiêu người, cứu được không biết bao nhiêu chúng sanh, là ý nghĩa như vậy.

Mọi người chúng ta muốn làm việc tốt thì cũng phải biết cách làm, bạn đừng thông báo trước: “Anh cho tôi đặt năm xe cá”, vậy họ sẽ đi bắt, sau khi bắt xong thì bạn lại thả xuống đó, đây chẳng phải là làm khổ mình hay sao? Phải không? Phải tìm những chúng sanh mà bạn thấy chúng sắp bị giết rồi thì hãy mau chóng mua chúng về, đừng báo trước.

Việc tốt lớn thứ hai là lưu thông Pháp Bảo, những đĩa giảng kinh của Sư phụ, một đĩa mấy đồng thôi. Sau khi lấy tiền thỉnh những đĩa giảng này về thì gửi nó tới những vùng nghèo khổ hẻo lánh, hoặc mang tới chùa để họ lưu thông. Đây là giúp người chết tu đại phước báo. Bởi vì cha hoặc mẹ hay con bạn vì họ qua đời nên mới có nhiều người nhận được kinh sách như vậy, phải vậy không? Mặc dù là một tang sự rất bi thảm nhưng chúng ta vẫn phải vì người chết tu chút phước báo. Đây là những việc mà người còn sống chúng ta nên làm, thật sự được lợi ích.

Bạn đừng nên làm những việc toàn là mê tín phong kiến, những thứ đó ý nghĩa không lớn, bạn nói “tôi muốn đốt chút tiền giấy cho họ có được không?” Cũng được, nhưng bạn đừng quên khi đốt tiền giấy thì hãy niệm Phật cho họ.

Phương pháp tốt nhất lúc này chúng tôi đã nói cho mọi người rồi, đầu tiên là bạn phải nhanh chóng niệm Phật cho những vong linh này, bạn vừa niệm Phật thì họ liền có cảm ứng, họ liền có thể nhìn thấy, họ liền muốn cùng bạn niệm Phật, vì sao vậy? Vì Phật quang âm diệu, họ nhìn thấy quang minh rồi, việc này rất tốt.

Chúng tôi nói những việc này kỳ thực đều nằm trong kinh giáo của Sư phụ, do vậy chúng tôi khuyên mọi người nên thường xuyên nghe Sư phụ giảng kinh thuyết pháp, thường lên trang mạng của Sư phụ Ngài để học tập, lưu thông nhiều những đĩa giảng này. Bình thường Sư phụ giảng những sự việc này vô cùng rõ ràng. Trong Phật môn vẫn còn một bộ kinh điển là “Tây Phương Xác Chỉ”, nói với chúng ta nên làm hậu sự cho người mất như thế nào, nói vô cùng tường tận, mọi người nên thường xuyên đọc. Đây là thường thức không thể thiếu cho con người ở thế gian.

Thật sự thiên tai nhân họa đột nhiên xảy ra, bạn làm thế nào đây? Chúng ta không thể tới lúc đó thì hoảng hốt lo sợ được, đó chẳng phải là tìm phiền phức cho bản thân hay sao? Do vậy, trong nhà không cần kiêng kỵ, đặc biệt là những người già hay nói: “Sao con suốt ngày nói những cái này vậy?”. Người già thật sự hiểu rõ thì phải thường xuyên nói với con cháu những lời này. Một hôm nào đó, có lúc giống như nói đùa, có lúc phải trịnh trọng nghiêm túc mà nói: “Nếu có một ngày gặp phải tình huống nào đó bất ngờ, nhồi máu cơ tim hoặc là tai nạn nào đó bất ngờ mà qua đời, các con phải làm như thế này, như thế kia” đây gọi là gì? Đây gọi là giáo dục sanh tử, đây là gia giáo thiết yếu trong gia đình, là giáo dục không thể thiếu trong gia đình. Nếu không tới lúc đó con cái của bạn chân tay luống cuống thì phải làm sao? Ngay đến mặc y phục cho người mất cũng không biết, chưa từng nghe qua, ngày ngày chỉ biết ăn uống vui chơi, vậy thì không được rồi.

Do vậy, hôm nay chúng tôi mượn cơ hội này giới thiệu đơn giản những thường thức này cho mọi người, đó là vì cái gì? Hy vọng những vong linh bị nạn trong tai họa ở quá khứ, hiện tại và tương lai, họ đều có thể an định, không sợ hãi, đều có thể tới một nơi an lành. Đây là những lời rất dễ hiểu mà chúng tôi thường nói, trên thực tế thì sao? Chúng tôi hy vọng họ có thể vĩnh thoát lục đạo, không còn lưu chuyển trong lục đạo này nữa. Đời này làm người, đời sau thì ở cõi quý, làm ngạ quỷ, đời sau nữa lại lên cõi trời, đời sau nữa lại đến đường súc sanh. Đừng lưu chuyển trong lục đạo nữa, thần thức của họ luôn lưu chuyển đầu thai ở trong này. Đây là chân tướng của lục đạo luân hồi. Nói cách khác, đời trước bạn không phải hình dáng như thế này, tôi thường nói với mọi người: “Đời trước của

tôi không phải hình dạng này, đời trước cũng không phải là tên họ này, đời sau cũng không phải hình dáng này, cũng không phải là tên họ này”.

Do vậy, mọi người nhất định phải hiểu rõ chân tướng của vũ trụ nhân sanh, chân tướng của sanh tử. Phật Pháp giảng điều này vô cùng tường tận, vô cùng rõ ràng. Nếu đây là giả, là sai, là mê tín thì làm sao có thể lưu truyền ba ngàn năm trên khắp thế giới được, đó là điều không thể. Phật Pháp không giống khoa học, khoa học còn phải thường xuyên thay đổi, qua một thời gian nó sẽ phủ định hết những thứ phát minh ra trước đó và thậm chí là một số định lý, họ nói những cái đó là sai lầm.

Phật Pháp từ ngày bắt đầu cho đến hiện tại thì một chữ cũng chưa từng sửa đổi, bạn đã từng thấy cái như vậy chưa? Chưa thấy, Phật Pháp là khoa học, triết học vĩ đại nhất của nhân gian, nó vĩ đại ở đâu? Một chữ cũng chưa từng sửa đổi, đó là chân lý mà. Do đó chúng ta phải dùng tâm chí thành để siêu độ cho những vong linh này. Hy vọng họ đều có thể bình an, không có bất cứ trắc trở nào, được vãng sanh về Tây Phương Cực Lạc Thế Giới, A Di Đà Phật tới tiếp dẫn họ, vậy tốt biết bao, hóa sanh trong hoa sen, tốt biết bao. Chúng ta tin tưởng họ nhất định sẽ báo mộng cho thân bằng quyến thuộc của mình: “Các con an tâm, mẹ đã tới một cảnh giới tốt lành rồi”.

Do vậy, mọi người chúng ta phải biết, khi thiên tai nhân họa xảy ra, tai nạn xảy ra thì có một việc cần phải xử lý cấp bách, đó là việc sắp xếp tang sự, phải mau chóng giải quyết cho tốt. Đồng thời các đồng tu trên khắp thế giới, đặc biệt là những đồng tu Tịnh Tông, những đồng tu Tịnh Độ Tông chuyên niệm A Di Đà Phật cầu sanh Tây Phương Cực Lạc Thế Giới trong cửa Phật, mọi người cùng phát nguyện siêu độ những vong linh này, sức mạnh đó rất lớn. Đặc biệt là trong bảy ngày đầu, chúng ta thấy trên các bản tin thời sự thường nói: “Bảy ngày đầu phải như thế nào?” bạn đi hỏi họ bảy ngày đầu phải làm thế nào? Họ cũng không biết. Họ nói: “Dân gian chính là một loại tập tục”.

Từ đâu mà hình thành lên cái tập tục này? Tập tục này mọi người nhất định phải biết đất nước chúng ta từ xưa tới nay có tình trạng như thế nào? là “Hộ hộ niệm A Di Đà Phật, nhà nhà niệm Quán Thế Âm” chẳng có gia đình nào mà không lạy A Di Đà Phật, chẳng có nhà nào mà không niệm Quán Thế Âm Bồ Tát và niệm A Di Đà Phật cả. Chúng ta là một dân tộc như vậy, một đất nước như vậy. Do đó “Nhà nhà niệm Quán Thế Âm, hộ hộ niệm A Di Đà Phật”. Cho nên Phật Pháp nói với mọi người, sau khi con người qua đời, vong linh đó trong bảy ngày, bảy ngày họ có một lần sanh tử, có một lần biến dịch sanh tử, cứ tuần hoàn

trở lại bảy ngày một lần. Do vậy sau bảy lần bảy ngày này (49 ngày), thông thường họ sẽ đi đầu thai. Cho nên bảy ngày đầu vô cùng quan trọng, đó chính là lần biến dịch sanh tử đầu tiên của họ. Họ sẽ có thay đổi, họ đến một chiều không gian khác, thần thức sẽ đi tới đó. Cho nên khi tai nạn vừa mới xảy ra thì mau chóng phải tức tốc tổ chức mọi người niệm Phật. Ở đó tổ chức giải quyết tốt hậu sự và cấp cứu, làm những việc này. Còn ở nhà thì tốt nhất nên có một niệm Phật đường nhỏ, để cùng vong linh nghe lão Pháp sư giảng kinh.

Hiện nay, có loại máy giảng pháp như thế này, bạn đến chùa hay lên mạng đều có thể thỉnh được, rất rẻ hình như chỉ có mười mấy đồng thôi, tượng Phật cũng có tặng miễn phí, máy giảng kinh này cũng có tặng miễn phí, bạn không phải tốn tiền mua, bạn nói có tốt không? Do vậy mọi người phải tường tận, phải biết rõ giáo dục Phật Đà, Phật pháp thật sự là sống cũng có thể giúp đỡ mà chết cũng có thể giúp đỡ được, bạn thấy Phật pháp thật sự rất vĩ đại. Do vậy mà ngay phần mở đầu của tiết mục ngày hôm nay chúng tôi đã nhanh chóng nói với mọi người để lúc bình thường chúng ta có một cái ấn tượng rằng nếu người trong nhà cùng nghe kinh niệm Phật với những vong linh này, vậy thì rất tốt. Không nên chỉ biết ngồi khóc, bạn khóc lóc sẽ có thêm một cái phiền phức nữa là thần thức của người mất đó, chúng ta gọi là linh hồn, tâm họ sẽ càng đau khổ, họ đau khổ thì họ còn có thể niệm Phật được sao? Họ còn có thể an định lại được không? Bạn khóc họ cũng khóc, vậy thì họ làm sao có thể đến nơi tốt lành được chứ? Do vậy chúng ta nhất định phải biết, người còn sống phải cố hết sức giảm bớt đau thương, trong tâm an định. Bạn muốn khóc thì sau bốn mươi chín ngày hãy khóc. Hiện tại là thời điểm quan trọng nhất, nhanh chóng giúp họ niệm Phật, tâm bạn an định, họ thấy bạn an định như vậy thì họ cũng an định trở lại. Bạn suốt ngày từ sáng đến tối khóc tới mức đòi sống đòi chết, bạn nói xem họ làm sao có thể niệm Phật, do vậy điều này vô cùng quan trọng.

Ngoài ra trong lúc gặp nạn nếu như có cả những em nhỏ, bạn nói những em nhỏ này phải làm như thế nào? Cũng giống vậy. Một khi thần thức của chúng rời khỏi thân thể, chúng cũng nghe hiểu lời của bạn, chúng ta cũng đối đãi với chúng giống như người lớn vậy, như thế thì sẽ rất tốt, gọi là “Giáo dục Phật Đà hóa thiên hạ”, tiết mục này mọi người thường xem chúng ta sẽ phát hiện nó là thật, nó có lý luận, có phương pháp, có kết quả thực nghiệm.

Trong Tịnh Độ tông có một bộ kinh điển là, bộ sách này gọi là gì? Gọi là “Tịnh Độ Thánh Hiền Lục” là tình trạng những người chết được vãng sanh ở các đời các triều đại, những cảnh tượng thù thắng đều được ghi chép ở bên trong, bạn có thể không tin được sao? Do vậy, bất luận chúng ta nói bao nhiêu lời đi chăng

nữa cũng chỉ là một tấm lòng mong muốn đại chúng hiểu rõ Phật Pháp, được vậy thì họ đều có thể đạt được lợi ích. Nếu nó không có ích thì chúng ta học nó để làm gì? Nó có đại lợi ích vì có thể liễu thoát sanh tử.

Tiết mục của chúng ta hôm nay đến đây thôi. Hy vọng mọi người chúng ta cùng nhau niệm Phật, hồi hướng để siêu độ những vong linh này. A Di Đà Phật.